

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/199302,Ryszard-Sodel-Eugeniusz-Gedymin-Kaszynski-Zygmunt.html>
28.04.2024, 12:01

Ryszard Sodel: Eugeniusz Gedymin Kaszyński „Zygmunt”

W marcu 1976 r. zmarł Eugeniusz Gedymin Kaszyński „Zygmunt”, „Nurt”, „Mur”, major rezerwy Wojska Polskiego, żołnierz Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie i Armii Krajowej, cichociemny, zastępca Jana Piwnika „Ponurego”.

Eugeniusz Gedymin Kaszyński ps. „Nurt” – pierwszy od lewej (fot. z zasobu AIPN)

Eugeniusz Gedymin Kaszyński urodził się 22 sierpnia 1909 r. w Łodzi. Od dzieciństwa związany z tym miastem, w latach 1928-1931 uczęszczał do Państwowego Gimnazjum im. Pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej Gabriela Narutowicza.

Kariera wojskowa

Po zdaniu egzaminu dojrzałości w 1931 r. wstąpił do wojska. We wrześniu 1932 r. ukończył Szkołę Podchorążych Piechoty nr 2 w Biedrusku pod Poznaniem i rozpoczął służbę w 31. Pułku Strzelców Kaniowskich w Łodzi. W 1935 r. odszedł z wojska w stopniu podporucznika.

1 kwietnia 1938 r. ponownie rozpoczął służbę jako oficer kontraktowy w 49. Pułku Piechoty Strzelców Huculskich 11. Dywizji Piechoty w Kołomyi. Wziął udział w kampanii wrześniowej, służąc w Batalionie Obrony Narodowej „Stryj” w Grupie Operacyjnej „Stryj” dowodzonej przez gen. Stefana Dembińskiego.

W nocy z 19 na 20 września 1939 r. wraz z batalionem przekroczył granicę polsko-węgierską i został internowany. Wydostał się z obozu dla internowanych i po dotarciu do

Francji wstąpił do Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Służył jako dowódca plutonu w 8. Pułku Piechoty 3. Dywizji Piechoty. Walczył w kampanii francuskiej 1940 r., a po jej zakończeniu przedostał się do Wielkiej Brytanii.

Eugeniusz Kaszyński służył w 4. Brygadzie Kadrowej Strzelców. Następnie wstąpił do 1. Samodzielnej Brygady Spadochronowej, w której został instruktorem w ośrodku spadochronowym w Ringway koło Manchesteru. Po zgłoszeniu chęci powrotu do kraju, przeszedł intensywny kurs przewidziany dla cichociemnych.

W oddziale „Ponurego”

W nocy z 1 na 2 października 1942 r. Eugeniusz Kaszyński został zrzucony w okolicach Mińska Mazowieckiego wraz z ppor. Waldemarem Szwiecem „Robotem” i ppor. Antonim Jastrzębskim „Ugorem”. Przez krótki czas przebywał wraz z pozostałymi skoczkami w Warszawie w celu aklimatyzacji i zapoznania się z realiami życia w okupowanym kraju. Później został skierowany do Komendy Okręgu Radomsko-Kieleckiego AK. Na Kielecczyźnie znalazł się w oddziale dowodzonym przez Jana Piwnika „Ponurego”. Pełnił funkcję jego zastępcy, dowodząc zgrupowaniem nr 1, które operowało i kwaterowało na Wykusie i w jego okolicach.

2 stycznia 1944 r. objął dowództwo Zgrupowania Partyzanckiego po Janie Piwniku „Ponurym”, który wskutek konfliktu z komendą okręgu został odwołany i skierowany na Nowogródczynę. W 1944 r. Zgrupowanie Partyzanckie zmieniło nazwę na Oddział Partyzancki 2. Pułku Piechoty Legionów AK, a następnie na I batalion 2. Pułku Piechoty Legionów AK. Dowodzony przez Kaszyńskiego, prowadził intensywne walki z oddziałami niemieckimi na obszarze Kielecczyzny.

► [Czytaj całość na portalu przystanekhistoria.pl](http://przystanekhistoria.pl)